

[Ministeren for Grønland.]

Situationen er jo den, at når vi hernede år efter år udarbejder det — hvis jeg må bruge udtrykket — lokale anlægsprogram for bygge- og anlægssektoren, må vi i høj grad tage hensyn til og også begrænse dette under hensyntagen til, at vi jo i betydelig grad skal tage det grønlandske anlægsprogram i betragtning og derfor må beskære danske investeringsønsker.

Jeg vil gerne have nævnt dette, men samtidig understrege, at ministeriet selvsagt går ind for den størst mulige udbygning og investering i Grønland; men vi må have lov til at placere problemerne i den rette sammenhæng, fordi det ærede medlems betragtningmåde også anvendes i den almindelige vurdering i og om Grønland.

Jeg kan i tilslutning hertil i øvrigt sige, at vel er det rigtigt, at forslaget om bevilninger vedrørende anlægsvirksomheden i Grønland er omkring 17 mill. kr. mindre end det beløb, der indgik i den tidligere skitserede investeringsplan. Når jeg har erkendt dette, vil jeg imidlertid gerne føje til, at når det reviderede program, der nu foreligger, er de nævnte ca. 17 mill. kr. mindre, skyldes det ikke, som det ærede medlem anførte, sparekniven, men netop den realitet, at anlægsvirksomheden i Grønland på nøjagtig samme måde som her i landet må tilpasses en tilstedeværelse af den fornødne tekniske kapacitet og arbejdskraft. Jeg kan yderligere anføre, at forholdet simpelt hen er det, at selv om de fornødne penge havde været stillet til rådighed, så ville den overophedning, der i så fald havde været mulighed for, have tvunget os til en begrænsning.

I øvrigt har nedskæring af anlægsvirksomheden ikke ensidigt ramt anlægsarbejder inden for produktions- og eksportvirksomheden, men i lige så høj grad al anden form for anlægsvirksomhed bortset fra boligbyggeriet, der tilmed er foreslået forøget i forhold til de tidligere kendte skitser.

Det ærede medlem omtalte dernæst de særlige forhold vedrørende rejeproduktionen i Diskobugten. Jeg skal her afstå fra at inkludere mig på en længere redegørelse vedrørende de særlige problemer, det ærede medlem omtalte, om industrikapaciteten i Diskobugten i forbindelse med rejefiskeriet. Jeg erkender, at der her er en lang række

uløste spørgsmål, men det vedrører ikke den tilstedeværende kapacitet ud fra tekniske hensyn, men derimod arbejdskraft, idet der meget vel kunne arbejdes i 2 eller 3 skift. Det ærede medlem vil jo også være bekendt med, at der er indledt et arbejde for at tilvejebringe de fornødne indkvarteringsforhold ikke mindst i Christianshåb, hvor byen ikke selv giver basis for den nødvendige arbejdskraft. Beklageligvis må vi erkende, at det er en opgave, der ikke lader sig løse fra dag til dag. Selv i erkendelsen af den despekt, som det ærede medlem nærer over for den indsigt, man hernede i kontorerne, som det ærede medlem sagde, kunne have i de grønlandske problemer, vil jeg dog sige, at det er min opfattelse, hvad angår fiskeriet — jeg vil gerne tilføje: til gengæld med al mulig respekt for fiskernes viden og sagkundskab på dette område — at det er et problem, der er mere kompliceret, end at det kan løses gennem en radiokontakt fiskerne imellem. Denne kan næppe give et fyldstgørende billede af situationen for fangstfelterne langs Grønlands vestkyst. Det er i hvert fald en realitet, at fabriksanlæggene i såvel Sukkertoppen som Godthåb i indeværende år langt fra har fået tilstrækkelig tilførsel samtidig med, at et sted som Færingehavn har haft ganske pæne tilførsler og har kunnet udnytte dem. Dette og tilsvarende problemer er imidlertid netop taget op til særlig behandling, således som det ærede medlem også er bekendt med, gennem de nylig indledte forhandlinger i Grønlandsrådet.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Der er ingen i denne sal, der vil være uenige i det synspunkt, at det er ganske overordentlig vigtigt at ofre så meget som muligt på uddannelse og forskning, og at det er at spare sig fattig at spare på bevilninger netop på disse felter. Det er rigtigt både set ud fra den enkeltes behov, ønsker og muligheder og ud fra en samfundsmæssig helhedsbetragtning. Derfor føler jeg mig heller ikke her i dag stillet under anklage.

Jeg ved, at vel alle i det høje ting kunne ønske at ofre endnu mere på investeringer i uddannelsen, end vi hidtil har gjort. Det, der måske kan skille os, er spørgsmål som disse: har vi sat ind på de forskellige ste-